

Sygn. akt V CZ 113/06

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa K. A. i R. T.-A.

przeciwko R. A.

o zwolnienie od egzekucji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2007 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 sierpnia 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej pozwanej zamieszczony został wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił ten wniosek, a następnie – postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2006 r. – odrzucił skargę kasacyjną jako nieopłaconą (art. 130² § 3 k.p.c.).

W zażaleniu pozwana wniosła o uchylenie postanowienia odrzucającego jej środek odwoławczy, zarzucając naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. Skarżąca podkreśliła, że nieznana pozostaje data powstania obowiązku uiszczenia opłaty kasacyjnej; datę tę powinien określić Sąd Apelacyjny w osobowym wezwaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie – z uwagi na datę orzeczenia Sądu drugiej instancji (31 marca 2006 r.) – mają bezspornie zastosowanie przepisy dotyczące kosztów sądowych, obowiązujące od 2 marca 2006 r. (zob. art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm., dalej „u.k.s.c.”), a w szczególności art. 130² § 3 k.p.c. Przepis ten obliguje profesjonalnego pełnomocnika do opłacenia wnoszonego środka odwoławczego bez osobowego wezwania, pod rygorem jego odrzucenia. Inna sytuacja procesowa kształtuje się jednak wówczas, gdy w środku odwoławczym zamieszczony został wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Przed rozstrzygnięciem tego wniosku nie wiadomo bowiem, jaką opłatę i w jakiej wysokości skarżący będzie musiał uiścić, a tym samym przewidziany w art. 10 u.k.s.c. obowiązek ulega „odroczeniu”.

Oddalenie wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych oznaczało jedynie to, iż będzie ona musiała uiścić pełną opłatę stosunkową od skargi kasacyjnej. Nie oznaczało natomiast powstania obowiązku zapłaty w określonym terminie, jako że nie ma szczególnych przepisów określających z góry termin uiszczenia opłaty kasacyjnej w omawianej sytuacji (art. 10 u.k.s.c. odnosi się do sytuacji właściwej przy wnoszeniu pisma). Na zasadach ogólnych strona skarżąca powinna być wtedy wezwana do uiszczenia opłaty kasacyjnej (art. 130 § 1 k.p.c.).

Wykładnia taka została ugruntowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. orzeczenia z dnia 4 października 2006 r., I CZ 81/06, z dnia 13 października 2006 r., III CZP 75/06, z dnia 28 listopada 2006 r., III CZP 98/06 oraz z dnia 7 grudnia 2006 r., III CZP 110/06 – jeszcze nie publ.).

Z przedstawionych przyczyn odrzucenie skargi kasacyjnej pozwanej niepoprzedzone wezwaniem przewodniczącego (art. 130 § 7 k.p.c.), było nieuzasadnione, dlatego należało uchylić zaskarżona postanowienie (art. 398¹⁶ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).